

бовъ, съ което трѣбва да се обхождатъ съ най деликатнитѣ грижи.

Нѣка оставимъ дѣтето въ люлката, историята на което е често описвана отъ най вѣщитѣ наблюдатели. Его ни въ присѣтствието на дѣтето което е оставило пѣленигѣ и което се е откъснжло отъ рѣцѣтѣ и политѣ на майка си. Бихъ желалъ да Ви опишѣ това сжздание живо, лѣко, страстно, богато и мощно, но толкова неуловимо за анализѣтъ на философѣтъ, колкото чъртитѣ му се движѣжгъ прѣдъ пѣрото на живописецѣтъ. За да можемъ да възпитаеме дѣтинството, трѣбва да го разбираме и обичаме. Но за да го обичаме добрѣ, трѣбва да знаемъ онова което е наистина хубаво и обично въ него.

Всичкитѣ възрасти на челоуѣческый животъ си иматъ своята хубость. Хубостьта на старостьта е величественностьта, благоволенieto къмъ младитѣ, довѣрието въ истината и добродѣтелята, не безъ извѣстно смѣшение на една сладка проия съ едно лѣко съмнѣние. Хубостьта на здрѣлата възраст е силата, смѣлостьта, себе-уваженieto и уваженieto къмъ другитѣ, горѣщата прѣданность и строгата опитность. Хубостьта на младостьта е великодушieto, честъта, страстната любовь къмъ великото, и прѣзрѣнието къмъ подлостъта и порокѣтъ. Хубостьта на дѣтинството е невинностьта.

Не трѣбва по никой начинъ да забъркваме приятностьта на дѣтинството съ истинската му хубость. Отъ една страна, малкый станъ, тънкостьта на чъртитѣ, лѣккостьта на движенията, приятностьта на формата, прѣснотата на гласѣтъ; отъ друга, пѣрвото заеква-